

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 28 de setembre del 2005, la representació processal del Sr. M.G.M. va formular demanda contra el Sr. C.C.C. i contra la societat "F. SA" en reclamació de la suma de 1.663,47 euros, corresponents als perjudicis soferts pel seu mandant com a conseqüència del sinistre que va patir i del què considerava responsable al demandat, més els imports que s'acreditessin en el procediment en concepte d'IPP, de *quantum doloris* i de perjudici estètic, així com la resta de perjudicis que es poguessin determinar una vegada el seu mandant s'hagués recuperat de la intervenció a la que havia de ser sotmès el dia 2 d'octubre d'aquell any, més interessos i costes.

II.- La representació processal del Sr. C.C.C. va contestar a la demanda en data 2 de novembre del 2005 oposant-se a la pretensió de l'adversa de que li fos abonat l'import de reparar el rellotge de la seva propietat i el d'adquirir unes ulleres noves, ja que entenia que no s'havia acreditat que s'haguessin trencat com a conseqüència del sinistre, les despeses de taxis, els honoraris del notari i de la doctora que va elaborar el dictamen que s'acompanyava amb la demanda, que no considerava provades o necessàries, i les sumes en concepte de pèrdues de salari i les derivades de danys

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

corporals que entenia eren excessives, entenent que sols era procedent condemnar-lo a indemnitzar aquells danys que resultessin acreditats pel Servei de Medicina Legal i Forense.

III.- La representació processal de la companyia "F. SA" va contestar igualment a la demanda oposant-se igualment al pagament de les despeses de reparació i adquisició del rellotge i les ulleres, d'utilització del servei de taxis, d'honoraris notariais i mèdics i a la indemnització sol·licitada per pèrdua de salari i danys corporals.

IV.- Les parts van formular oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica i conclusions reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

V.- Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 18 de juliol del 2007 estimant parcialment la demanda formulada pel Sr. M.G.M. i condemnant solidàriament al Sr. C.C.C. i a "F. SA" a pagar al primer la suma de 1.663,47 euros, més els interessos corresponents, sense fer especial pronunciament respecte de les costes de la instància i fent reserva expressa d'accions en ordre a aquells paràmetres indemnitzables que el demandant reclamava però no havien pogut fixar-se definitivament per haver-se de sotmetre el demandant a una intervenció quirúrgica en el futur.

VI.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia "F. SA" i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació parcial en el sentit de desestimar íntegrament la demanda formulada pel Sr. M.G.M. contra el Sr. C.C.C. i la companyia "F. SA", imposant a la part agent la totalitat de les costes de les dues instàncies.

VII.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs la representació processal del Sr. C.C.C. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació parcial no donant lloc a les peticions de l'agent per tal que li siguin indemnitzades les despeses fetes per reparar el rellotge de la seva propietat, adquirir unes noves ulleres i satisfer els honoraris notariais i els corresponents al peritatge mèdic, imposant a l'adversa les costes d'aquesta alçada.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

VIII.- La representació processal del Sr. M.G.M. formula també recurs contra la Sentència d'instància i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana que es revoqui parcialment estimant totalment la demanda formulada pel seu mandant i concretant en aquesta alçada les quantitats que els demandats li han de pagar concepte d'IPP i *quantum doloris*, tenint en compte que el Sr. M.G.M. ha decidit no operar-se i, subsidiàriament, estimant la petició d'aquesta part de deixar per execució de Sentència la valoració dels paràmetres indemnitzatoris, condemnant als demandats a pagar les costes judicials de les dues instàncies.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- No es discuteix en aquest procediment que el dia 13 de juliol del 2003 es va produir un sinistre quan el Sr. C.C.C. conduïa el seu vehicle Renault Clio matrícula C5045 per l'Avinguda Carlemany i, al perdre el control del mateix, va pujar a la vorera atropellant al Sr. M.G.M. que es trobava passejant per l'esmentada avinguda juntament amb altres persones, fets pels quals el conductor del vehicle va ser condemnat a la pena de tres mesos de presó condicional, deu mesos de retirada del permís de conduir i multa de mil dos-cents euros, així com al pagament de les despeses processals causades (foli 25). Pel contrari, són objecte de controvèrsia les quantitats i els conceptes que el demandant reclama per tal de compensar els danys que va patir com a conseqüència de l'actuació negligent del demandat.

Mentre que la Sentència d'instància estima la petició de la part agent de que li siguin indemnitzades les despeses de reparació del rellotge, que el demandat afirma que se li va trencar com a conseqüència del sinistre, les de adquisició d'unes noves ulleres trencades per la mateixa causa, les dels taxis utilitzats per desplaçar-se després de l'accident, les d'atorgament d'uns poders notariais per litigar i les d'elaboració d'un dictamen mèdic per acreditar els perjudicis que el demandant va patir a la seva persona, la recurrent s'oposa a aquestes pretensions al·legant la manca de prova o de necessitat de portar-les a terme.

II.- Pel que fa al rellotge i les ulleres, és cert que la prova de que resultessin afectats com a conseqüència del sinistre es redueix a la presentació de les factures de reparació i compra d'aquests objectes i a la declaració d'uns testimonis que afirmen que realment es van fer malbé i trencar per aquesta causa. No obstant, cal presumir l'existència d'un nexa causal entre la reparació i compra de les ulleres i el rellotge i l'accident provocat pel demandat, ja que, per un cantó, és lògic i probable que com a conseqüència de l'atropellament que va patir el Sr. M.G.M. se li trenquessin les ulleres i quedés afectat el rellotge que portava i, per un altre, la proximitat entre la data de la factura de l'adquisició de les ulleres noves, el 21 de juliol del 2003 (foli 31 a 33), i el dia en què es va produir el sinistre, 13 de juliol del mateix any, porta a pensar que la compra va ser conseqüència del trencament de les anteriors a causa de l'accident i el mateix es pot dir de la factura de reparació del rellotge de data 29 de juliol igualment del 2003. D'altra banda, les declaracions de la Sra. M.S.G. i del Sr. A.M.M. (folis 214 i 218 en relació al 70), que acompanyaven al Sr. M.G.M. en el moment del sinistre, malgrat tractar-se de parents de la part agent, no fan més que refermar la relació de causalitat que ja posaven de relleu les proves anteriorment esmentades. Per aquestes raons, no es pot admetre aquest motiu del recurs, encara que aquests danys no es fessin constar en la denúncia, possiblement per considerar-los menors, i encara que no s'hagi acreditat que les ulleres fossin del mateix model o el vidre fos també el mateix, ja que en tot cas l'import a reclamar no variaria substancialment.

III.- Pel que fa a la despesa en taxis, al·lega la recurrent que no s'ha provat la impossibilitat de conduir de l'agent, ni que no tingués vehicle o carnet de conduir, ni el motiu del desplaçament, ni en alguns casos el dia i hora, ni l'itinerari, ni tant sols si ho va pagar. Malgrat aquests arguments cal posar de relleu que a les notes del taxi "S." consta que el desplaçament va ser de l'Hotel Delfos a la Policia i de la Clínica a l'Hotel i és lògic estimar que al Sr. M.G.M. li van ser precisos aquests serveis de taxi per desplaçar-se després de l'accident, sense que es pugui defensar que l'agent havia d'acreditar que no podia conduir quan el més raonable era que es desplaçés amb taxi després de patir

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

unes lesions, si és que no calia fer-ho amb ambulància. Pel que fa a les altres factures de taxi per import de 225 pessetes i 12 euros, la primera correspon a un trajecte fet el mateix dia del sinistre i no és en absolut inversemblant que fos degut al desplaçament del Servei de Policia a l'hotel Delfos, com afirma el demandant, mentre que la segona tampoc estranya que fos deguda a la visita al metge una vegada el Sr. M.G.M. es trobava ja al seu domicili, tenint en compte que degut a l'escàs import d'aquestes despeses no és lògic exigir una prova més exhaustiva que la que s'ha aportat, sent suficient que el seu cost sigui raonable i presumptament necessari, com és el cas, i sense que es pugui dubtar de que s'hagin pagat quan consta el rebut a les actuacions.

IV.- En relació a les despeses d'atorgament d'un poder notarial, al·lega la recurrent que aquestes eren innecessàries, ja que hagués estat possible atorgar un poder *apud acta* sense cost. No obstant, degut a que el demandant resideix fora del Principat és raonable que s'evités un nou desplaçament i es fes coincidir la visita al metge amb l'atorgament de poders davant de notari, ja que si s'havia de desplaçar novament al Principat per tal de conferir poders *apud acta* això li hauria comportat una pèrdua de temps i de diners superior.

V.- La recurrent argumenta igualment la improcedència de concedir a l'agent una indemnització pel cost del dictamen pericial que va acompanyar amb la demanda. Malgrat quan es tracta de dictàmens fets per una companyia asseguradora es considera que es tracta d'una despesa funcional no indemnitzable i malgrat aquesta despesa no es pot considerar inclosa dins de les costes judicials, quan el que demana el dictamen és un particular i ho fa per tal de reforçar els arguments de la demanda cal considerar que es tracta d'una despesa que ha estat conseqüència de l'actuació de l'agent i per tant part de la indemnització deguda.

VI.- La Sentència d'instància estima la reclamació de la part agent dels ingressos deixats de percebre durant la baixa laboral que aquesta va patir com a conseqüència del sinistre, entenent que aquest fet resta prou acreditat pel certificat lliurat per l'empresa a on prestava els seus serveis l'agent. Pel contrari, el recurrent entén que aquesta prova no és suficient i que calia acreditar aquesta pèrdua mitjançant altres proves

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

més fidedignes. Per tal de desestimar els arguments de la recurrent aquesta Sala té en compte que consta a les actuacions un certificat de l'empresa "L." a on l'agent prestava els seus serveis per compte aliena i en ell s'afirma que el treballador va deixar de percebre durant la baixa la suma de 719,84 euros i entenem que aquest certificat és suficient prova de la pèrdua d'ingressos al·legada, sense que hi hagi motius per dubtar de la imparcialitat de l'empresa que ho certifica i considerant que aquesta havia de tenir constància de la suma que va deixar de percebre el seu empleat com a conseqüència de la baixa laboral.

VII.- Per últim, al·lega la recurrent que la Sentència d'instància li imposa el pagament dels interessos de la quantitat a la què se la condemna a partir de la contesta de la demanda, mentre que ella entén que la quantitat sol·licitada a la demanda era il·líquida i aquest argument s'ha d'estimar. En efecte, és cert que pel que fa a les despeses de reparació de rellotge, compra d'ulleres i despeses de taxis, atorgament de poders i elaboració del dictamen s'ha de parlar de quantitats líquides, però la indemnització procedent per la pèrdua d'ingressos durant la baixa de l'accidentat és una quantitat il·líquida en quan correspon al Tribunal valorar si els dies de baixa que s'al·leguen són els procedents i si la suma reclamada és la correcte, raó per la qual la pretensió globalment no es podia calcular mitjançant una simple operació aritmètica, sinó que estava sotmesa a la valoració judicial i per tant cal condemnar al demandat al pagament d'interessos de la suma a la qual se'l condemna a partir de la fermesa de la Sentència en virtut del principi *in illiquidis mora non fit*.

VIII.- En estimar-se parcialment el recurs no procedeix estimar la petició de la recurrent en el sentit de que s'imposin les costes de la instància a l'adversa, sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquesta alçada, en virtut del que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

IX.- Pel que fa al recurs formulat per la representació processal del Sr. C.C.C., atès que impugna la Sentència d'instància pel que fa a la condemna que se li imposa al pagament del cost de reparació del rellotge propietat del Sr. M.G.M., al de compra de les ulleres, al

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

d'honoraris notarials i al del dictamen pericial pels mateixos motius al·legats en el recurs de la companyia "F. SA", cal donar per reproduïts els arguments que ens han portat a desestimar aquests motius, imposant a la part recurrent les costes d'aquesta alçada de conformitat amb el Codi 7,51,5.

X.- Contra la Sentència d'instància formula igualment recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. M.G.M. sol·licitant, en primer lloc, que s'estimi totalment la demanda formulada pel seu mandant tot concretant en aquesta alçada les quantitats que ha de pagar-li l'adversa en concepte d'IPP i *quantum doloris*, tenint en compte que el Sr. M.G.M. ha decidit no sotmetre's a cap intervenció quirúrgica.

Per tal de donar resposta a aquest motiu del recurs s'ha de destacar que en el fet setè de la demanda formulada pel Sr. M.G.M. es manifestava que aquest continuava amb molèsties engonals esquerres, al caminar o bé al reincorporar-se d'una posició assentada i aixecar-se i que per evitar-les s'hauria de sotmetre a una intervenció quirúrgica el dia 2 d'octubre de l'any 2005 a fi de reduir-li la hèrnia engonal que patia com a conseqüència de l'accident d'autes. Per aquesta raó, afirmava al fet onzè de la demanda que no li era possible quantificar els imports derivats de l'IPP, del *quantum doloris* i del perjudici estètic en aquell moment, ja que aquests podrien sofrir modificacions en funció del resultat de la intervenció quirúrgica de referència i sols podrien ser valorats quan el Sr. M.G.M. s'hagués recuperat d'aquesta intervenció, motiu pel qual l'Hble. Batlle no va estimar procedent pronunciar-se en la instància sobre uns paràmetres no consolidats i que calia valorar globalment, remetent la seva apreciació a un procediment posterior. El fet que el Sr. M.G.M. hagi decidit, pel que sembla i com a mínim de moment, no sotmetre's a una intervenció quirúrgica no permet modificar ara el que sol·licitava a la demanda i que va condicionar la decisió de la instància, ja que si es fes així no sols es conculcaria el principi *lite pendente nihil innovetur* que protegeix el dret a defensa i contradicció dels demandats que no han pogut al·legar els arguments que haguessin estimat procedents per negar-se a unes pretensions de l'adversa que ella mateixa declarava desconèixer, sinó també el dret a que les decisions judicials es revisin en una segona instància.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

XI.- La recurrent sol·licita subsidiàriament que la valoració dels paràmetres indemnitzatoris es redueixi als danys que ara pateix i es porti a terme en execució de Sentència, però aquest motiu tampoc es pot estimar. S'ha de tenir en compte per un cantó que, com hem posat de relleu, els demandats no han tingut ocasió de defensar-se d'unes peticions que ni tant sols l'agent podia concretar en la demanda i no és en tràmit d'execució de Sentència a on s'han de resoldre les discrepàncies entre les parts, sinó que, en el mateix sentit que l'Hble. Batlle, cal estimar que el Sr. M.G.M. pot en tot cas reclamar la indemnització procedent en un procediment posterior, garantint aquest el principi de contradicció i la pràctica de les proves adients en suport de les postures de les parts. D'altra banda la valoració dels paràmetres indemnitzatoris dins de l'execució de Sentència sols és admissible en casos comptats, ja que, com posa de relleu entre altres la Sentència d'aquesta Sala de 18 de maig del 1995 "en l'execució es pot solament resoldre qüestions de quantificació més no de definició i realitat de la *causa petitum* que ha d'ésser concretament definida i pronunciada".

XII.- Per últim, al·lega la recurrent que no es procedent la decisió de l'Hble. Batlle de no fer especial pronunciament respecte de les costes de la instància, entenent que en tot cas l'estimació va ser total. La demanda es podria considerar estimada parcialment si entenem que el que volia l'agent era que les seves peticions fossin estimades totalment en aquest procediment, ja fos en la Sentència o en el tràmit de la seva execució, ja que els demandats no han estat condemnats a satisfer alguns dels perjudicis al·legats per l'agent. Malgrat això, la Sentència d'instància no valora l'existència de determinats perjudicis al·legats pel demandat, entenent que aquests sols es podien examinar en un procediment posterior, fent reserva expressa d'accions en aquest sentit, raó per la qual cal considerar que la demanda s'ha estimat totalment i imposar les costes de la instància als demandats.

XIII.- En estimar-se parcialment el recurs no procedeix fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la companyia "F. SA" contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 18 de juliol del 2007 que REVOQUEM PARCIALMENT en el sentit que els interessos de la quantitat a la que es condemna als demandats s'hauran de considerar meritats a partir de la fermesa d'aquesta resolució, sense fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. C.C.C. contra la mateixa Sentència, imposant al recurrent les costes d'aquest recurs.

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. M.G.M. contra la mateixa Sentència que REVOQUEM PARCIALMENT en el sentit d'imposar les costes de la instància als demandats i sense fer especial pronunciament sobre les d'aquest recurs.

CONFIRMAR en tots els demés punts la Sentència recorreguda.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-